

Ingo Siegner

El petit drac Coco va a l'escola

Traducció de David Sánchez Vaqué

laGalera

Un drac als arbustos

Amut, Coco! Avui és el gran dia! —diu en Manuel, el pare del petit drac Coco.

—Per què és un gran dia? —pregunta en Coco.

—Perquè avui vas a l'escola —respon en Manuel.

—I també hi ha dies petits?

En Manuel s'ho pensa abans de contestar:

—Que jo sàpiga, no. Però de grans, sí. I de mitjans i de normals, també. I avui és un dels grans perquè és el teu primer dia d'escola. Pensa que això només passa una vegada a la vida.

El primer dia d'escola!

Ja fa dies que el petit drac Coco està molt emocionat i té pessigolles a la panxa.

La plaça que hi ha davant de l'escola és plena de dracs: grans i petits, joves i adults. I és que els petits dracs arriben acompanyats per les seves famílies. També hi ha en Coco, que ha vingut

amb els seus pares,
l'Elsa i en Manuel,
amb l'àvia
Aurèlia i l'avi
Jordi. Porta el
cucurutxo del
primer dia, una
bossa que tots
els dracs han
de portar quan
comencen l'escola.

Està tan nerviós que té ganes de fer pipi tota
l'estona.

—Mama —li diu fluixet—. Tinc pipi.

—Una altra vegada? —diu l'Elsa.

—Sí, no em puc aguantar.

—Està bé —sospira l'Elsa—. Au va, vés darrere
d'aquells arbustos. Però afanya't, que has
d'entrar.

En Coco es fica ràpidament entre els arbustos
que hi ha dalt del turó. Quan ja ha acabat i està
a punt de tornar a la plaça, veu que hi ha alguna

cosa amagada. S'hi apropa amb molta cura i sense fer soroll, i mira.

«Ep», pensa. «Això és la pota d'un drac devorador!» Els dracs devoradors són perillosos i es mengen altres animals. Però aquest sembla que és força petit.

—Ei! Qui hi ha aquí? —crida de sobte.

Llavors veu com la pota del drac s'enretira, l'arbrust tremola com si estigués enmig d'una ventada i de dins surt un jove drac devorador. És el seu amic Òscar.

—Òscar, què hi fas aquí?

D'un bot, l'Òscar s'encara amb en Coco:

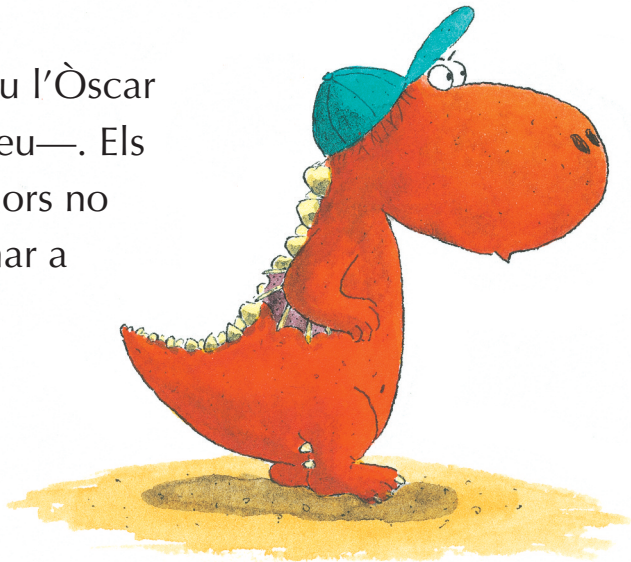
—No n'has de fer res.

—Ei, no t'enfadis amb mi —li respon en Coco.

—Està bé —diu l'Òscar, i tot seguit li pregunta—: I tu, què hi fas, per aquí?

—Jo? —diu en Coco—. Vaig a l'escola. És el meu primer dia i estic una mica nerviós.

—Bah —diu l'Òscar amb menyspreu—. Els dracs devoradors no necessitem anar a l'escola.

—Llavors per què espiaves amagat als arbustos? —li pregunta en Coco.

—Jo no espiava.

—Segur?

—Bé, sí, una mica. Només volia veure com és una escola —respon el jove drac devorador, avergonyit.

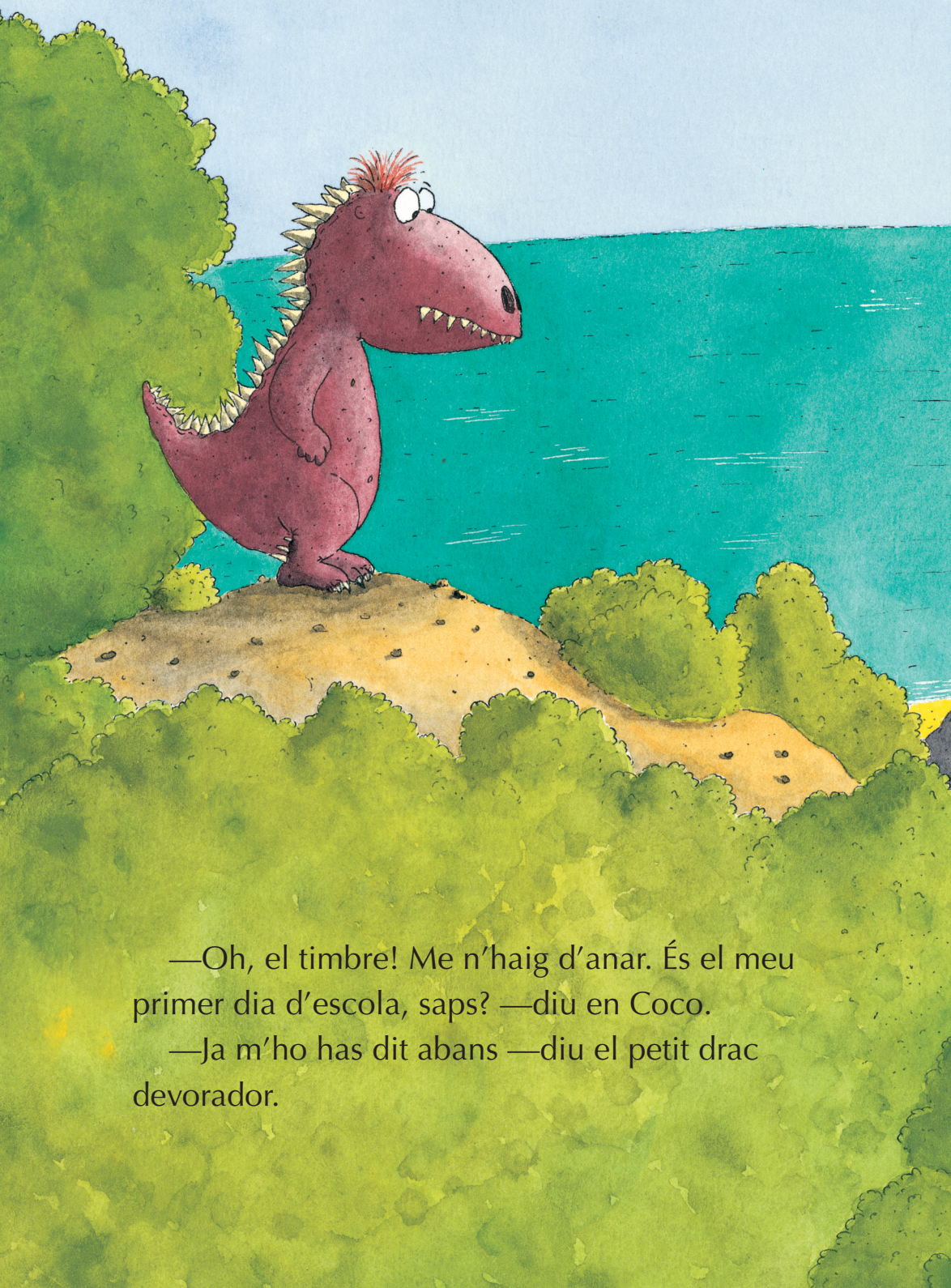
—Ah, doncs vine amb mi —li proposa en Coco.

—No, no —remuga l'Òscar—. No m'interessa tant com això.

En aquest moment, des de la plaça, se sent un gran

!!!Gongbadadong!!!

—Oh, el timbre! Me n'haig d'anar. És el meu primer dia d'escola, saps? —diu en Coco.

—Ja m'ho has dit abans —diu el petit drac devorador.

—Ens veiem després, quan surti, d'acord?
—li crida en Coco mentre corre cap a l'escola.
—Mmm, potser sí —remuga l'Òscar.

